
"Een boek waar je het never nooit helemaal mee eens kunt zijn, maar dat je wegblaast op een manier die je verbaast. Ik denk: zou het de Geest kunnen zijn? 't Zou zo maar eens kunnen..." (Henk Medema, media-specialist)

OMVER
GEBL
AZEN

---

*"Een boek van een jonge chick vol zelfrelativering en reflectie, heerlijk!"
(Jaap Marinus, hoofdredacteur Staatgeschreven)*

"Dit is pure verfrissing. Het is fijn om zo'n herkenbaar verhaal te lezen, waarvan ik hoop dat er alleen maar meer komen. Sterk onderbouwd en respectvol naar alle groeperingen die in dit verhaal voorbij komen. Het heeft mij nieuwe inzichten gegeven, bepaalde meningen bevestigd en me aangezet tot verder nadenken over God in mijn leven."

(Rachel Louise, singersongwriter)

"Eerlijk is eerlijk: ik begon een beetje sceptisch aan dit boekje. Maar al snel toverde Katie met haar droogkomische beschrijvingen en milde (zelf)spot een glimlach op mijn gezicht. Ik daag je daarom uit: durf je vierkante heilige huisjes te laten bevragen door Katie. Loop mee op in haar worsteling. Proef van de liefde en vrijheid die zij hervonden heeft."

(Daniel de Wolf, auteur van o.a. de Straatbijbel 'De Torrie van Mattie')

"Katie laat zien hoe een recht en hoekig zeker-weten-geloof veranderen kan in geloven dat danst van vertrouwen met vallen en opstaan. Omvergeblazen door twijfel staat Katie Vlaardingerbroek steviger dan ooit. In dit boek kun je stap voor stap volgen hoe verbazingwekkend deze jonge meid haar weg vindt."

(Rebecca Onderstal, dominee te Cothen, blogger Zinvloed)

"Katie durft de moeilijke vragen te stellen die vaak onbewust sluimeren in de ziel van de oprechte waarheidszoeker. Ze vertelt hoe vierkant denken en aannames onbewust onze waarneming beïnvloeden en onze kijk op de wereld, onszelf en God vertroebelt. Ik heb genoten van haar moedige eerlijkheid, haar kritische oprechtheid en haar open hart. Echt een aanrader voor mensen die niet genoeg nemen met oppervlakkigheid en clichés."

(Michelle van Dusseldorp, psycholoog/integratief therapeut, oprichter van Groundwork)

"Katie is een eigentijdse prediker die het (geloofs)leven test, goede vragen stelt en zoekt naar wijsheid. Twijfelaar of niet, laat je verrassen door dit boek vol eerlijke verhalen en belevenissen."

(Almatine Leene, theoloog)

Katie Vlaardingerbroek

OMVER
GEBL
AZEN

Als je heilige huisjes instorten

Buijten & Schipperheijn *Motief* – Amsterdam

Colofon

© 2015 Katie Vlaardingerbroek

Foto's omslag: Anouk Tange, www.hehwhat.nl

Vormgeving: Buijten & Schipperheijn

ISBN 978-90-5881-872-0

[Inhoudsopgave]

Disclaimer	Blz.	7
Inleiding	Blz.	9
Hoofdstuk 1: Paranoïde biggetjes	Blz.	I7
Hoofdstuk 2: Christelijk claustrofobisch	Blz.	27
Hoofdstuk 3: Vierkante ogen	Blz.	37
Hoofdstuk 4: God de Vormloze	Blz.	47
Hoofdstuk 5: Hemelse hypocrisie	Blz.	55
Hoofdstuk 6: Het onbewuste fundament	Blz.	65
Recap	Blz.	75
Hoofdstuk 7: De religieuze olifantenpoot	Blz.	79
Hoofdstuk 8: Voorwaardelijke onvoorwaardelijkheid	Blz.	89
Hoofdstuk 9: Op je handen staan	Blz.	I0I
Hoofdstuk 10: Cirkeldans	Blz.	III
Afsluiting: De reis verder	Blz.	I2I
Dankbetuiging en staande ovaties	Blz.	I25

You are confined only by the walls
you built yourself

- Andrew Murphy

[Disclaimer]

Ik heb noch de leeftijd, noch het geslacht, het cv, de haarkleur of de baardgroei om autoriteit of geloofwaardigheid te hebben. Jij weet het, ik weet het. Wat ik niet weet is of dit boek enige waarheid bevat. Eigenlijk komt het erop neer dat ik niets zeker weet. En dat weet ik dan weer zeker...

Met stelligheid beweren dat ik zeker weet dat zekerheid niet bestaat, berooft me niet alleen van mijn laatste restje geloofwaardigheid, maar bezorgt me ook hoofdpijn. Dus pas op, laat je niet inpakken door mijn stelligheid en beeldende bewoordingen. Dit boek is niets anders dan een prachtig in elkaar gezet heilig huisje, volledig opgetrokken uit aannames, persoonlijke opvattingen, interpretaties en ideeën – die in de meeste gevallen ook nog gestolen zijn.

Ik ben me ervan bewust dat mijn logica in de meeste gevallen net zo goed in mijn nadeel als in mijn voordeel werkt. Voel je vrij om die tegen mij te gebruiken. Een bedankbriefje of tekening wordt altijd gewaardeerd en zal met gekleurde magneetjes liefdevol op mijn koelkast gehangen worden. Zoals Brian McLaren schreef:

'Als je tijdens het bedenken of ik fout zit, gestimuleerd wordt om dieper en breder te denken, heb ik je toch op een bepaalde manier gediend.'

Ik behoud het recht om over vijf jaar met afschuw op deze heidense dwaalleer (of dit laatste restje krampachtig christendom) terug te kijken en alle exemplaren op te kopen en te verbranden. Ik geef jou het recht om hetzelfde te doen. Nogmaals, ik weet honderd procent zeker dat ik het niet helemaal bij het goede einde heb.

Wat uiteraard absoluut niets te maken heeft met het feit dat ik mijn uitgever een vervolgdeel *Waarom ik er compleet naast zat en hoe ik het juiste pad weer vond*, heb beloofd...

[Inleiding]

Hij trekt alles uit, op nog geen twee meter afstand van me. Met mijn armen over elkaar heengeslagen zit ik hem aandachtig te bekijken. Naast me zitten een oudere man en een jong stel. Samen kijken we naar de boxer die verfrommeld op de grond ligt. Ik vraag me af of hun stoel ook wiebelt. Compleet naakt staat hij daar voor me. Ik overweeg wat ik voor het avondeten zal maken. Ongegeneerd staar ik en iets gegeneerder verberg ik een gaap achter mijn hand. Over een anticlimax gesproken.

Op de eerste dag van mijn studie theaterwetenschappen kregen we te horen dat we minimaal één theaterstuk per week moesten bezoeken. Alsof dat niet al schokkend genoeg was, kregen we ook de disclaimer dat sommige van deze stukken ‘verontrustend en seksueel’ konden zijn. Vertel dat aan een collegezaal vol alternatieve achttienjarigen en iedereen zit opeens rechtop.

Voor ik het wist, was het de beurt aan een heus conceptueel, experimenteel toneelstuk. En het werd nog mooier: het stuk was 16+ gekwalificeerd om de expliciete naaktscènes. In de foyer moest ik dan ook mijn ID tevoorschijn toveren. Zelfs de belediging jonger geschat te worden, kon mijn opwindning over het allesont-hullende vooruitzicht niet overschaduwen. In een intieme kamer namen ik en de overige dertig man aan publiek plaats op krakkemikkige stoelen. Dit was het...

Ik wist precies wat ik ervan moest vinden en hoe het zou gaan. Ik zag het in de rode bloes van de veertigjarige huisvrouw die zich vooraf niet goed ingelezen had, toen ze dit als vriendinnenactiviteit voorstelde. Ik zag het in de zeer geconcentreerde dit-is-hoe-heel-gewoon-ik-kan-kijken-gezichtsuitdrukking van de oudere man die zijn artistieke zelf had herontdekt. Ik zag al mijn verwachtingen gerealiseerd.

Ik kijk naar de naakte acteur vlak voor me en denk maar aan één ding...

'Is dit het?'

Hoewel misschien niet iedereen zich herkent in een teleurstelling over een naakt-scène, kennen we allemaal de verwachting van het grote 'het' van 'is dit het?':

'Het ': de overweldigende trots dat jouw papa en mama niet alleen de grootste, sterkste en slimste zijn, maar ook altijd gelijk hebben. Hun troostende armen en gefluisterde 'het komt goed' zijn genoeg om alles ook echt goed te maken. Sinterklaas bestaat en mama en papa houden van elkaar.

'Het ': hij kijkt diep in je ogen onder de sterrenhemel, een verwonderde glimlach rond zijn mooie mond. 'Je bent prachtig,' zegt hij, terwijl hij een losse haar teder uit je gezicht veegt. Langzaam buigt hij zich naar je toe. De spanning tussen jullie is bijna elektrisch. Dan: vuurwerk. Terwijl de vioolmuziek aanzwelt en jullie lippen elkaar vinden.

'Het' : de tranen van geluk stromen over je wangen. Je hebt nog nooit zoveel liefde gevoeld. Diep geraakt door Gods genade en omringd door je broeders en zusters luister je naar de aanbiddingsmuziek. God is zo dichtbij, voor altijd. Hij bestaat, hij antwoordt, hij heeft de antwoorden. Je bent voorgoed vernieuwd. 'Het' zijn onze verwachtingen. We krijgen ze mee van onze omgeving. Verwachtingen van de samenleving zelf, of van iemand die dichtbij ons staat. Zelf hebben we Het nog nooit meegemaakt. We hebben er alleen maar over gehoord. We geloven dat Het overeenkomt met de werkelijkheid, omdat anderen zeggen dat het zo is. En het is gemakkelijk om anderen te geloven als we zelf graag willen dat het klopt. Een mooie verwachting biedt vertrouwen, troost en een stralend vooruitzicht. 'Het' móet wel kloppen...

'Het' : is fantastisch voor zolang het duurt, maar er komt meestal een moment dat jouw verwachting realiteit wordt. Dat is het moment dat je jouw idee van de werkelijkheid naast de werkelijkheid zelf kan leggen. Dat is het moment dat je Het ziet voor wat Het is. Dat is het moment dat je kennismaakt met 'Dit':

'Dit' : de vader van Pietje die de armpjedrukwedstrijd wint en jouw onverslaanbare papa verslaat. Je begint je af te vragen waarom de komst van Sinterklaas altijd samenvalt met het plotselinge vertrek van papa. De genadeslag volgt als je de sinterklaasbaard en het cadeaupapier, tekens van jarenlang bedrog, in je ouders slaapkamer vindt. Het is dezelfde slaapkamer waar je elke nacht boze stemmen uit hoort komen. De stilte aan de keukentafel wordt steeds verstikken-

der. Uiteindelijk hoor je de deur voor de laatste keer achter hem dichtslaan. Het kwam niet goed en Sinterklaas én papa zijn verdwenen.

'Dit': een lawaaierige schooldisco, je slotjes glinsteren in het licht. Je voelt de druk om eindelijk een keer ontgroend te worden. De pukkelige vijftienjarige jongen trekt je mee naar een donker hoekje. Dan opeens zijn naar bier ruikende adem en jullie botsende neuzen. Een gevoel van angst, omdat je niet weet of alle YouTube-tutorials over zoenen je wel goed hebben voorbereid. Verstijfd met de angst het niet goed te doen, wacht je op het vuurwerk en wacht je... Als het voorbij is hoor je zijn vrienden joelen en lachen.

'Dit': de complete afwezigheid van God ondanks de vaste gebedstijden en de groeiende stapel christelijke dagboeken op je nachtkastje. Hoe harder je probeert, hoe minder je van Gods liefde ervaart. Je vindt die christelijke mantra van 'niet-oordelen en liefhebben' steeds moeilijker. Je christelijke vrienden en al hun goede daden maken je jaloers. Je begint je daarnaast stiekem ontzettend te ergeren aan de veel te enthousiaste aanbiddingsleidster. De dienst op zondag wordt steeds meer een sleur. Doordeweeks is God steeds minder in je gedachten. Misschien volgende week zondag maar een keer uitslapen...

Het moment dat droombeeld en werkelijkheid elkaar ontmoeten, het ene in je ene hand, de andere in je andere hand – het moment dat je verwonderd van de een naar de ander staart en je afvraagt: is Dit Het? Is Het Dit?